

Tornado

Betsy Byars

Bandrol uygulamasına ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2022

TORNADO
BETSY BYARS

ISBN: 978-605-188-399-1

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 49238

MATBAA SERTİFİKA NO: 47939

Metin © Betsy C. Byars, 1996

İllüstrasyonlar © Doron Ben-Ami, 1996

Bu kitap, Harper Collins Publishers bünyesindeki Harper Collins Children's Books

ile yapılan anlaşmayla yayınlanmış ve Türkçe yayın hakları

Akçalı Telif Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Filiz Çiçek

Çeviren: Aslı Sabuncu

Grafik tasarım ve uygulama: Kübra Yeşilyurt Çakır

Baskı: **EKOSAN MATBAACILIK**

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Taral Tarım Binası)

Zeytinburnu - İstanbul

Cilt: My Matbaacılık, İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Tornado

Betsy Byars

İllüstrasyonlar: Doron Ben-Ami

Çeviren: Aslı Sabuncu

1. Bölüm

TORNADO

“Tornado!” Pete bağırdı. “Tornado!” Ben eve doğru koştum.

“Tornado!” Pete yukarıyı gösterdi. Omzumun üzerinden yukarı baktım. Onu görebiliyordum; batıda uzun, kapkara bir hortum getiren huni bulutu vardı. Karanlık gökyüzünden çiftliğimize doğru ilerliyordu. Pete, sığınağın kapılarını açtı ve hasır şapkasıyla işaret ederek yine, “Tornado!” diye bağırdı.

İki kardeşim ahırdan koşarak uzaklaştı. Pete ise büyükannemin merdivenlerden inmesine yardım etti.

“Acele edin çocuklar!” diye seslendi büyükannem. Sonra anneme, “Haydi, Beth!” diye seslendi. Annem kapının dışında duruyor, babam için endişeleniyordu.

“Link! Link!” diye bağırdı annem. Babama bir başkanın ismi verilmişti. “Lincoln!”

“O mısır tarlasında,” dedi Pete. “Sizi duyamaz hanımefendi.”

Annem sığınağa girmekte tereddüt etti. Mısır tarlası tamamıyla huni bulutunun altındaydı.

“Ona bir şey olmaz. Bir hendeğe girebilir. Siz gelin.”

Annem hızlıca sığınağa girdi ve Pete, kapıyı annemin arkasından kapattı.

Sığınak loş ve serindi, patates ve turşu kokuyordu. Annem buraya, çuvalar dolusu sebzeyle birlikte yumurta kutularını ve domates kavanozlarını koyardı. Erkek kardeşlerim ve

ben, toprak zemine oturduk. Büyükannem turşu fıçısının, annem ise portakal kasasının üstüne oturdu. Bir süre sessizce bekledik. Korku içinde tornadonun sesini dinleyip mısır tarlasında mahsur kalan babam için endişeleniyorduk. Sığınağın kapısına, çakıl taşına benzeyen sesler çıkaran bir şeyler çarpmaya başladı.

“Dolu yağıyor!” diye bağırdı annem ve başını öne eğdi. Pete boğazını temizledi. “Bu bana neyi hatırlatıyor, biliyor musunuz?” dedi. Biz biliyorduk, erkek kardeşlerim ve ben, ona minnetle baktık. Bize bakıp gülümserken dişlerinin pırıltısını gördük.

“Bir zamanlar benimle olan köpeğimi hatırlatıyor.”

Ben ve kardeşlerim hep bir ağızdan, “Tornado!” dedik.

“Adını nereden biliyorsunuz?” diyerek dalga geçti. “Evet, ona Tornado diyordum.”

Pete hasır şapkasını başına yerleştirdi ve başladı anlatmaya. “Ağustos ayıydı, bugüne benzeyen bir günden...”